

[Ole Espersen]

for skriveborde. Men hvad er det for en opsøgende virksomhed, som socialministeren vil understøtte? Hvem er det, og over for hvem skal det være? Hvilke grupper af børn? Hvem skal lave den opsøgende virksomhed? Vi fik at vide, at de skulle være barfodede, men det var sådan set det eneste, vi fik at vide. Hvem er det, der skal foretage den? Hvis ministeren har disse planer, ville det være godt, for at få lidt mere konkret ind i debatten i dag, hvis vi kunne få afsløret nærmere om, hvad det går ud på.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jer ser naturligvis frem til mødet med socialdemokratiet kl. 14.00 og skal da gerne sætte vand på til kaffe så hurtigt som muligt.

Hr. Ole Espersen kan ikke for alvor fremstille situationen, som om det, vi nu har drøftet i månedsvis om et TV 2, er spørgsmålet om, hvorvidt vi skal have reklamer i TV eller ej. Vi får reklamer i TV. Hr. Ole Espersens eget parti har været med til – og det er vi dybt taknemlige for – at åbne vejen for et hav af reklamefinansierede programmer fra alle mulige steder i verden og i verdensrummet. Det synes jeg der var perspektiv i, og jeg mener ikke, det på nogen måde ville være rimeligt i et demokratisk samfund at holde disse informationsmuligheder væk fra den danske befolkning. Men lad være med at fremstille det, som om et flertal i folketinget nu skal stå og tage stilling til, om vi skal have reklamer eller ej. Vi har reklamer i TV, og vi får reklamer i TV. Hvorfor skal vi have etiske regler, og hvorfor diskuterer vi vandtætte skodder? Fordi vi i det TV 2, som vi selv er ansvarlige for at lave lovgivning om her i folketinget, gerne vil gøre det på ordentlig måde; men vi kan da ikke holde reklamer væk fra børn fra alle mulige andre udenlandske programmer, uanset hvad der sker med et TV 2.

Jeg ville råde hr. Ole Espersen til at fremsætte et lovforslag, hvorefter man simpelt hen forbyder fjernsyn, det er den eneste måde, man kan fjerne de skadevirkninger på, hvis man ikke vil være med til at forsøge at gøre i hvert fald det, vi selv har kontrol over, på en pæn og ordentlig og for børnene rimelig og ansvarlig måde. Det må være mit eneste råd til hr. Ole Espersen; man kan ikke

sætte sig mellem syv stole, som hr. Ole Espersen gør i øjeblikket.

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Hr. Ole Espersen spurgte direkte, hvem det er, der skal lave denne indsats på gadeplan, og hvem det er, der denne indsats skal udøves over for. Ja men det er da heldigvis ikke noget, som vi skal sidde herinde og lave nogle ganske bestemte regler, cirkulærer og kriterier for. Nej, det er faktisk noget, man er startet på rundt omkring lokalt i kommunerne, og det foregår ganske enkelt på den facon, at man kommer lidt i kval nogle steder og siger: ved I hvad, vi har hidtil grebet tingene an på den gode, materielle, socialdemokratiske facon, at vi endelig skal have flere regler, institutioner, ansatte og ressourcer, så har vi løst alle problemerne. Alligevel viste det sig, at det ikke medførte, at vi løste alle problemerne; derfor vil vi prøve at gribe det an på en anden måde, vi vil prøve at tage udgangspunkt i menneskene, problemerne, lokalsamfundene. Så siger man: vi vil prøve at lave nogle aktiviteter f.eks. i et større miljøområde, hvor der er mange sociale problemer, og hvor der er problemer med børn og unge. Man siger: måske kan vi – og det er i mange tilfælde fra kommunens side – ved at sætte nogle folk hen i selve miljøet som igangsættere og hjælpere til aktiviteter få fat i nogle af disse børn og unge. Barfodet eller ikke barfodet er det altså udtryk for, at man tager udgangspunkt i folks egen situation. Det bobler det faktisk af mange steder rundt i kommunerne: det gør man i Holstebro, det gør man i Århus, og det prøver man at gøre i København, så det er faktisk i sving, men det er ikke så meget i sving, som jeg godt kunne ønske mig. Det er som sagt derfor, vi prøver at samle nogle af disse erfaringer sammen for at kunne udbrede det til andre kommuner og andre områder, således at de prøver at tage udgangspunkt i de eksisterende miljøer, problemer og mennesker. Der kommer ikke et fint regelsæt eller kriterium fra min side om, hvem der skal lave det og over for hvem, for det drejer sig om, hvordan de forskellige miljøer i kommunen oplever der er problemer. Desuden er der som sagt også nogle frivillige organisationer, der går aktivt ind i den måde at arbejde på. Jeg tror, det er vigtigt, fordi man ved at bruge den måde i